

rigsministeriet ved Loven dertil givne Bemyndigelse er udvidet, regnes Afstanden derhos fra vedkommende Handelspladses eller Flækkes Midtpunkt. Forvrigt skal det ommeldte Forbud ogsaa være anvendeligt med Hensyn til Kjøbstæderne i Hertugdømmet Slesvig, ligesom Indenrigsministeriet skal være bemyndiget til efter Omstændighederne at udvide samme til saadanne Handelspladser og Flækker i bemeldte Hertugdømme, der ikke have Kjøbstadsrettigheder.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saaledes lydende:

Bed den under 8de Marts d. A. udgivne Lov om Høkerhandel paa Landet § 2 er det iblandt Andet forbudt Landhøkerne at kjøbe nogensomhelst af de Varer, som det ifølge Lovens § 1 er dem tilladt at forhandle, andetsteds end i Kongeriget, hvorhos det ubetinget er dem paalagt at tage samtlige de Artikler, som nævnes i Slutningen af den sidstnævnte Paragraph, fra Kjøbstæderne i Kongeriget. Da disse Bestemmelser ogsaa maae komme til Anvendelse i de saakaldte blandede Districter eller de til Kongeriget hørende Enclaver i Hertugdømmet Slesvig, der ikke ere undtagne fra Lovens Omraade, er imidlertid herved opstaaet det Misforhold, at de i disse Districter bosatte Høkere, som naturligt maatte være henvisne til at tage deres Varer i de nærliggende slesvigiske Kjøbstæder og Flækker, nødsages til at hente dem i Kongerigets Kjøbstæder, af hvilke den nærmeste ligger i en Graastand af ikke saa Mile. Dette Misforhold, der bliver til Skade ikke blot for Landhøkerne selv, men ogsaa for de Handelende i vedkommende Kjøbstæder og Flækker i Hertugdømmet Slesvig, forøges for Sidstnævntes Vedkommende endmere derved, at Forbudet i Lovens § 5 mod at drive Handel indenfor en vis Afstand fra Byerne ikkun gjælder for Kjøbstæderne i Kongeriget og for de Handelspladser sammesteds, som ifølge den Indenrigsministeriet dertil meddeelte Bemyndigelse ved en under 29de Marts d. A. udgaaet Beskjendtgjørelse i saa Henseende ere til-

lede lige med Kjøbstæder, saa at der altsaa Intet er til Hinder for, at Landhøkere ned sætte sig lige tæt ved slesvigiske Kjøbstæder og Flækker og der etablere en Handel med Varer, der ere kjøbt andetsteds. Ved herpaa at hensele Opmærksomheden har Amtmanden over Ribe Amt derfor henstillet til Ministeriet, om der ikke maatte kunne foretages en Lemping i Lovens Bestemmelser, hvorved det omspurgte Misforhold hæves. Ministeriet har i denne Anledning corresponderet med Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig, som navnlig har andraget paa, at det ialfald ved Lov maatte søges udvirket, at den Beskyttelse, som i Henhold til Lovens § 5 er indrømmet Kjøbstæderne samt enkelte Handels- og Ladepladser i Kongeriget, ogsaa bliver de slesvigiske Kjøbstæder og Flækker til Deel, samt at det derhos tillades Landhøkerne at tage deres Varer ikke blot i Kongeriget, men ogsaa i den øvrige Deel af det danske Monarchie. Den til Indenrigsministeriet saaledes rettede Opfordring, der erkjendes begrundet i et billigt og retfærdigt Hensyn til de øvrige Statsdeles Lary, har man ikke villet unddrage sig fra at efterkomme, og har man derhos fundet det passende i Forbindelse hermed at andrage paa, at Loven af 8de Marts d. A. ogsaa i enkelte andre Retninger søges forandret og nærmere bestemt, idet man dog i sidstnævnte Henseende skal bemærke, at man for ikke at foregribe den Ordning, som den forveutede nye Næringslov ligeledes med Hensyn til disse Forhold vil føre med sig, har anset det hensigtsmæssigt ikkun at bringe saadanne Forandringer og Modificationer i Forslag, som synes i sig nødvendige, skjøndt man forvrigt erkjender, at en Forandring af Loven i nogle Punkter kunde fremkalde Dusket om ogsaa i andre Henseender at søge samme nærmere bestemt.

Overeensstemmende hermed er af Ministeriet udarbejdet det foreliggende Udcast til Lov, hvorved Loven af 8de Marts 1856 om Høkerhandel paa Landet nærmere forandres og bestemmes. Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i dette Udcast skal man, forsaavidt de ikke ved det Foranstøede ere tilstrækkeligt belyste, endnu bemærke Følgende: